

Bidragene til fraseparerede og fraskilte Ægtefæller at indføre forskellige Regler i svensk og norsk Lovgivning paa den ene Side og dansk Lovgivning paa den anden Side.

Endvidere fraraadede den ærede Ordfører for Udvalget meget det af mig og to af Venstres Medlemmer stillede Ændringsforslag til § 202, hvor vi foreslaar, at den nugældende Lovgivning vedblivende skal kunne gælde for de Ægtepar, som ønsker at bevare den. Jeg finder, at det er et rimeligt Forlangende, og jeg har gjort opmærksom paa og gentager det, at det Hensyn overfor bestaaende Ægteskaber, som her kræves, er vist i Tyskland ved Indførelsen af ny Lovgivning, og det er vist baade i Sverige og i Norge ved Forslagene om denne Lov. Det er kun her, man søger at tvinge Ægtefællerne ind under en Lov, som de ikke ønsker at komme ind under, som ikke var i Kraft, da de indgik Ægteskabet, og muligvis aldeles ikke passer dem. Der er udtalt det Ænske af min ærede Partifælle, det 7de Medlem for Hovedstaden (Mathilde Hauschultz), at jeg maatte komme til at ride ganske alene med forskellige af mine Forslag. Jeg forstaar meget vel, at hun ønsker det, men jeg tror ikke, at det bliver Tilfældet; skulde det blive anderledes, saa jeg kommer til at ride alene med nogle af dem, skal jeg for Resten bemærke, at det ikke vil genere mig.

Den ærede Ordfører for Udvalget (Elna Munch) var meget vred over, at jeg havde brugt et meget skarpt Udtryk overfor Professor Bentzons Stilling til Kapitel VI, der handler om Forældremyndigheden. Jeg maa her pointere, hvad det er, jeg drager til Felts imod. Jeg vilde aldrig bruge et Udtryk som „letsindig“ overfor den, som mødte med en dyb Overbevisning om, at den Ordning, her er foreslaaet med Hensyn til Forældremyndigheden, var den rigtige; jeg kan nævne min Partifælle, det ærede 6te Medlem for Aarhus Amt (Karen Ankersted), som jo var dybt overbevist om, at Lovforslaget var rigtigt med Hensyn til Forældremyndigheden. Jeg respekterer den Overbevisning, dette ærede Medlem og forskellige andre ærede Medlemmer har, men paa ingen mulig Maade den Stilling, Professor Bentzon har taget til Spørgsmaalet, og som gik ud paa at sige: Der er meget, der taler for det, og meget, som taler imod dette; egentlig er dette her jo noget vanskeligt noget at have med at gøre, men jeg synes dog, at Forsøget bør gøres. Det er det, jeg kalder letsindigt, og det, jeg kalder letfærdigt; det er noget

ganske andet end en bestemt Opfattelse af og en bestemt Overbevisning om, at her er et Omraade, hvorpaa der bør reformeres. Man kaster her en Brand ud og siger: Lad os nu se, hvorledes det kan brænde, og om det stikker Ild i noget, og hvis det saa stikker Ild et eller andet Sted, faar vi den nok slukket. Den Stilling finder jeg forkastelig i et saa indgribende og intimt Forhold som det mellem Forældre og Børn.

Jeg havde ikke noget imod, at hele dette Kapitel udgik, og jeg kunde for saa vidt tage samme Stilling, som Nordmændene har taget i dette Spørgsmaal; man er jo her ganske gaaet udenom den Kendsgerning, at man i en Del af de skandinaviske Lande har sagt, at dette vil man slet ikke have noget med at gøre. Jeg tror, man uden Skade kunde lade Kapitlet gaa ud.

Aanden i Forslaget forekommer mig at være den, jeg nævnedes før, at Kvinden trænger ikke til Beskyttelse udadtil, hvad jeg mener, hun trænger til, men at hun i høj Grad trænger til Beskyttelse overfor Manden, hvad jeg tror, hun i meget mindre Grad trænger til. Helt igennem er Aanden i Lovforslaget den, at gøre Ægteskabet til et Kontraktforhold mellem Ægtefællerne, hvilket er ganske i Strid med Ægteskabets Væsen. Jeg vil gøre opmærksom paa, hvad Kommissionen ogsaa er paa det rene med, at Ægtepagter i Fremtiden vil blive hyppigere; men, som jeg ogsaa har skrevet i Betænkningen, disse Ægtepagter vil skifte Karakter. Tidligere var de en Beskyttelse for Hustruen og meget ofte indgaaede paa Hustruens Faders Forlangende; det var ofte denne, der satte Penge fast, for at hun ikke skulde være uden Beskyttelse i vanskelige Tider og overfor Mandens maaske uheldige Dispositioner. Men det vil blive noget andet nu. Nu vil Manden forlange Ægtepagt indgaaet som Værn om sine økonomiske Interesser, og det vil lige fra første Færd give Ægteskabet et ganske falsk og forkert Grundlag at staa paa.

Formanden: Jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at Professor Bentzon havde været kaldet til Udvalget og der havde givet forskellige Oplysninger. Jeg tror, at det var mindre heldigt, at det ærede Medlem tilmed paa en ret stærk Maade kritiserede de Udtalelser, som Professor Bentzon fremsatte i Udvalget paa dettes Opfordring.

N. Johan Laursen: Jeg vil gerne begynde med at slutte mig til de Bemærk-